מה ב מייי שם הל"י

ג [מיי׳ שם פ"ג הלי ח ופ"ד הלי יא]:

ד [מיי׳ שם פ״ג הל״ין

ופ״ד הל׳ יא:

הלכה יא:

מו הוז מיי

אכתבה על שני דפין פסולה 6 ספר אחד

א) [גיטין כ:], ב) [פי' נתן הסיב במים ובלע הסיב למים כמיו ספוג ונתו הסיב בפיה ומוללת למים. ערוך ערך סב בן, ג) קדושין כו: יבמות נח., ד) ופירוש נכוו דכילד ילפינו אמן יתירה תמלא בתום׳ יבמות נת. ד"ה שומרת ומוס' קדושין כו: ד"ה אמן], ה) שבועה שיש עמה אלה כו'. מהרש"ל, ו) גירסת כולה חטאת שמא עולה או איפכא משום דאמר ברירה מיפכא משום דאמר ברירה כו'. מהרש"ל, **ח**) ל"ל מחלל, ט) ול"ל למוכה], י) [שייך לע"ב],

תורה אור השלם ו. או איש אשר תעבר או אִישׁ אֲשֶׁר וֹקְצָּבוּ עְּלֵיוֹ רוּחַ קְנָאַ הְּוְקְנָא אָת אַשְׁתוֹ וְהָעֲמִיר אָת הָאשָׁה לְפְנִי יְיְ וְעְשָׁה לְה הַבּהַן אַת כְּל הַתּוֹרְה הַזֹּאת: במדבר ה ל

הגהות מהר"ב

הגהות הב״ח

(A) רש"י ד״ה משכיעני וכו' שבועה של אלה:

רנשבורג א] רש"י ד"ה שלא נטמאי וכו׳ שבועה שאין עמה. מלת שאין נמחק ונ״ב שיש :ל״ל. רש״ל:

מוסף רש"י

על מה היא אומרת אמן אמן. תרי זימני לרצות כל הני (יבמות נת.). מכות כל טלי (יבחות חוי). אמן על האלה. ירכך נופלת וגו', אמן על השבועה. שהיה משביעה הכהן ואומר משביעני עליך שלא נטמאת, כדכתיב והשביע אותה (קדושין

על שני דפין. כדפין של ספר תורה העשויין עמודים: כתב אום פסולה מיחיבי כתבה על שני דפין והניח בשני סיפין פסולה הא אחם ומחקה. על המים וחזר וכתב אות שלאחריה ומחקה עד שהשלים בסף אחד כשירה ראויה לשני סיפין קא אמר אלמא דשני דפין את כולה פסול דכתיב את כל התורה עד שתהא כולה כאחד: לשמה. בספר לעלמו דכתיב ועשה לה לשמה: מחיקה נמי. בכוס לשמה . נמי הכא שני דפין שאינו מעורין ופירש ר"י הא דאמר נמי בפ׳ ראוהו

לעצמה שיהא ניכר המחיקה שהיא לשמה: השקה בסיב. שהוא חלול כדרך שהתינוקות שותין: שיש עמה אלה. דכתיב בחדא מינייהו בשבועת האלה. ולקמיה מפרש היכי דמי: משביעני עליך. בשם ומזכיר שם: שלה נעמחת. שלת לומר למת שלה נטמאת היינו שבועה אן שאין עמה אלה: שאם נטמאת יבואו ביד. המים ללבות בטן כו׳ והיינו אלה: אמר רבא אלה לחודיה קיימא כו'. שבועה ואלה יש כאן ושניהן על האשה וקרא כתיב בשבועת האלה שהשבועה של אלה: משביעני עליך שאם נטמאת יבואו ביך. דאיכא השתא הי (א) שבועת החלה שמשביע את החלה שתחול: שבועה ליכח. על החשה וקרח כתיב והשביע את האשה: משביעני עליך שלה נעמחת וחם נעמחת יבוחו ביך. משביעני עליך שיהא אמת מה שאמרת בפנינו שלא נטמאת ואם נטמאת יבואו ביך המים דקיימא שבועה אאשה שלא נטמאת ואאלה שתחול: בותבר' אמן על האלה וכו'. לכך הולרכה לכפול: ארוסה ונשואה. על ידי גלגול שבועה הוא מגלגל עליה זנות של אירוסין

אמר רחמנא ולא שנים ושלשה ספרים יכתב אות אחת ומחק אות אחת וכתב אות אחת ומחק אות אחת פסולה דכתיב יועשה לה הכהן את כל התורה הזאת בעי רבא כתב ב' מגילות לשתי סומות ומחקן לתוך כום אחד מהו יכתיבה לשמה בעינן והאיכא או דילמא בעינן נמי מחיקה לשמה ואם תמצא לומר יבעיגן גמי מחיקה לשמה מחקן בב' כוסות וחזר ועירבן מהו מחיקה לשמה בעינן והאיכא או דילמא הא לאו דידה קא שתיא והא לאו דידה קא שתיא ואם תמצא לומר הא לאו דידה קא שתיא והא לאו דידה קא שתיא חזר וחלקן מהו יש ברירה או אין ברירה יתיקו בעו רבא השקה סבסיב מהו בשפופרת מהו דרך שתיה בכך או אין דרך שתיה בכך תיקו בעי רב אשי נשפכו מהן ונשתיירו מהן מהו יתיקו א"ר זירא אמר רב ב' שבועות האמורות בסומה למה אחת קודם שנמחקה מגילה ואחת לאחר שנמחקה מתקיף לה רבא תרוייהו קודם שנמחקה מגילה כתיבן אלא אמר רבא אחת שבועה שיש עמה אלה ואחת שבועה שאין עמה אע"פ שלא היה בו קינוי. ומכאן אלה היכי דמי שבועה שיש עמה אלה לגלגול שבועה מן התורה: אמר רב משביעני עליך שלא נטמאת שאם נטמאת יבואו ביך

אמר רבא אלא אמר לחודה קיימא ושבועה לחודה קיימא אלא אמר רבא משביעני עליך שאם נפמאת יבואו ביך אמר רב אשי אלה איכא שבועה ליכא אלא אמר רב אשי משביעני עליך שלא נממאת ואם נממאת יבואו ביך: כותני מחעל מה היא אומרת אמן אמן יאמן על האלה אמן על השבועה אמן מאיש זה אמן מאיש אחר אמן שלא שמיתי ארוסה ונשואה ושומרת

דאמרי קרן פרה פסול כיון דאית בה גילדי כשנים ושלש שופרות דמי ואע"ג דמחברי התם נמי דרכו להוסיף בכל

דקאמר שמואל בנחתכין זה מזה קאמר שאין מעורין להכי מפרש

ב"ד (ר"ה דף כו.) אפי׳ לרבנן

מו ח מיי שם הלי"ו: שנה גלד אחד והרי הוא כמביאו משופר אחר ומדבקו לזה כדתנן דיבק תוספות שאנץ שברי שופרות פסול מפני שמתחילתו על שני דפין פי׳ כדפין לא היתה ברייתן בבת אחת וניכר של ספר תורה שקורין קולנייש בלע״ז. פסולה התוספת ולא מהני חיבורו ודומה כאילו . ומיירי שאינז מחובריז יחד גט שכתבו על ב' דפין ותפרן יחד אבל אם הן מחוברין השני דפין שפי׳ קרי׳ ליה ספר דפסול י דאהא דוקא כשכתב חלי אחד. השקה בסיב שהיא מגילת סוטה על דף זה וחליה על דף אווו: השקה בטיב שהיא חלולה כדרך שהתינוקות שותין בגבעולי קנבוס אחר אמרינן דחשיב שני ספרים וה״ה אם כתב לה שתי מגילות ומחקו לתוך ל"ה. יש ספרים דגרסי ליה. יש ספוים דגוסי בסיב או בשפופרת מהו כעין קליעה שעושין כום אחד וכן גבי גט אם נתן לה שני כעין קליעה שעושין נקבים כמין סל ^(†) ולאו דומה לשפופרת: **מתני'** גיטין אע"ג דכל חד וחד שלם הוא וספר אחד בפני עלמו פסוליו ולא אמן שלא שטיתי ארוסה מיגרשה בתרוייהו משום שנים הו ונשואה על ידי גלגול שלשה ספרים כדאמרינן גפ׳ שור שבועה הוא מגלגל עליה שנגח (ב"ק דף מ.) כופר אחד אמר זנות של אירוסין ואע"ג דלא היה בו קינוי ומכאז רחמנא ולא שנים או שלשה כופרין מפקיי דגלגול שבועה מן התורה. ומאן דמוקי לה התם 3) למילתא אחריתי ובפרק לולב הגזול (סוכה דף לה.) לינקוט תרתי תלת פרי אחד אמר מפיק גלגול שבועה מאמן מאיש זה אמן מאיש אחר: ולא מאחר שתתגרש רחמנא ולא שנים או שלשה פירות ואין להקשות מאי שנא משנתן שופר בתוך שופר אם קול פנימי שמע יצא ולא אוור לאחד ואחר כך ותסתר לאחד ואחר כך יחזירנה ה"ג ואפי' לר' חשיב ליה כשני שופרות דהתם בשמיעה מאיר דאמר מתנה על העחיד ווממאח בגירושיה תליא מילתא והוא לא שמע אלא קול דאינה נאסרת עליו לחזור הפנימי: חזר וחלקן מהו יש ברירה לו אלא א״כ נשאת על או אין ברירה. האי לא דמי לברירה ידי קידושין דכי כתיב לא יוכל בעלה הראשון אשר דמדלה מן הבור פלוגתא דר׳ אליעזר שלחה וגו׳ לאחר קידושין ב"י ורבנן בשור שנגח (ב"ק דף נה:) ונישואין כתיב כדכתיב והלכה והיתה לאיש אחר דהתם לא הוכר חלקו של אחד מהן ושנאה האיש האחרוז לעולם אבל הכא הוכר הכתב ונתערב ל״ה. ואית דגרסי ולא מאחר שתתגרש ותנשא לאחר ול״נ דכיון דאין וכן ברירה משני לוגין שאני עתיד להפריש דמייתי בפ' מרובה (שם דף סט:) נמי לא הוכר המעשר מעולם וכן לכולהו ברירות דמייתי בפ' כל קידושין תופסין בה אין המים בודקין את אשתו. אבל קשה הכא משמע כיוז שהיא גרושה לא אם יחזירנה. ותימה דפ״ק . דמגילה ודף טון קאמר גבי

א) אולי נ"ל ולאו שפופרת

דעד עכשיו באונס ועכשיו

. מרדכי כדאיתא הכא. וי״ל

משום דגט צריך עדים והיה ירא מרדכי פן יודע הדבר לאחשורוש

ים ומ"ה לא גרשה וכן פי׳

ב) ר"ל ביבמות דף נח דמיירי ונכנסה לחופה ולא נבעלה ע"ש. ועי' נתוס' קדושין כז ע"ב ד"ה ה"ג.

הגט (גיטין דף כה.) אבל דמי לברירה דמייתי בבכל מערבין (עירובין דף לו.) שתי נשים שלקחו קיניהן בעירוב או שנתנו דמי קיניהן לכהן איזה שירצה יקריב חטאת ואי זה שירצה יקריב עולה אע"ג דהוכרו מתחילה דמי כל אחת לא אמרי׳ זו מתכפרת במה שנקח מדמי חבירתה או שתי קינין של אחת יקריב כולן לעולה ושל חבירתה לחטאת א"נ איפכא "דאמרי" ברירה ואע"ג דדחי ליה התם כשהתנו מיהו חזינן דקא מייתי לה אשאר ברירות אלמא דליכא לאיפלוגי בין ברירה שהוכרה מתחילה לשאר ברירות וכן בפ׳ הוליאו לו (יומא דף נה.) דמייתי מתני׳ ר' יהודה אומר לא היו מביאין שופרות לקיני חובה מפני התערובות ומסיק משום תערובות דמי חטאת שמתה בעליה וקא פריך וגברור ד׳ זוזי ונשדי במיא והכך לישתרו ר׳ יהודה לית ליה ברירה מגלן ומייתי ההיא דהלוקח יין מבין הכותים ומסיק מדתני איו אלמא דמדתי ברירה דאם בא חכם למזרח אע"ג דליכא היכרא מעיקרא לברירה דארבעה זוזי דהוכר מעיקרא א"כ רבא מאי קא מבעיא ליה דלא פשיט מהני ומהא נמי דחנן בפ' בתרא דמס' מעילה (דף כא:) פרוטה של הקדש שנפלה לחוך הכים או שאמר פרוטה בכים זה הקדש כיון שהוליא הראשונה מעל דברי ר"ע וחכ"א עד שיוליא את כל הכיס אלמא לר"ע אית ליה ברירה כי האי גוונא דאמר בפרוטה ראשונה הוברר הדבר שפרוטה ראשונה שעלתה בידו היא היתה של הקדש שנפלה מיהא לא איתבריר לן התם במאי פליגי ומהא נמי ליכא למפשט דמייתי בבכורות פרק הלוקח בהמה (דף כב:) סאה תרומה טמאה שנפלה לק' חולין ר"א אומר חירום וחירקב שאני אומר היא סאה שעלחה היא סאה שנפלה ה"נ נימא שהמחק של לאה יגיע ללאה דהתם מקילינן בדרבנן דמדאורייתא חד בחרי בטל וריב"א הקשה בפ' הוליאו לו (יומא דף נה:) אהא ונברור ד' זוזי דתניא בחוספתא דמעילה (פ"א) נזיר שהפריש מעות ואמר אלו לחטאתי ואלו לעולתי ואלו לשלמי ונתערבו הרי לוקח בהן ג' בהמות בין ממקום אחד בין משלשה מקומות יי מכלל דמי חטאת וכו' ודוקא בכי האי גוונא שרי אבל ליקח שליש המעות וליקח בהן בהמה לחטאת ונימא הוברר הדבר דאלו הוו דמי חטאת לא אמרי מיהו מכל הני הוה מצי רבא למיפשט ועוד חימה אי אית לן למימר ברירה כי האי גוונא אם כן כל התערובות שבעולם יחזור ויחלק משום ברירה ועוד אמאי לא פשיט ליה מפרק קמא דראש השנה (דף יג:) דקיימא לן דיש בילה לשמן ויין נמלא דאין ברירה בדבר לח ובפרק החערובות (זבחים דף פ.) מייתי ליה פלוגתא דרבי אליעזר ורבנן ללוחית של חטאת שנפל ש'לחוך מים וכו' ונראה דהכא קא מבעיא ליה מי אמרינן לא קפיד קרא אלא אמחיקה מן המגילה שתהא נכרת לתוך המים שלה אבל לתוך כוס אחד איכא למימר כל חדא שתייא מים דלאו דידה לאו מחיקה נכרת היא חזר וחלקן הרי מים של כל אחת ניכרין מי אמרינן ברירה וכו' הרי הובררו מימיה או דילמא אין ברירה כלומר ברירת מים בשעת מחיקה בעינן אבל על תערובת דיו של כתב המגילה לא קפדינן שהרי בשעת מחיקה בטל הכתב ולא מלי מילחא אלא במחיקה לחוך מים המבוררין לזרכה וקא מבעיא ליה אי מיא לא בדקי לה משום דלא נמחקה כהלכתה אי משום דטהורה היא: בעי רבא השקה בסיב בהו. ליכא למיפשט מהא
דאמר רבא בפרק ערבי פסחים (פסחים דף קטו:) כרכן בסיב אף ידי מלה לא ילא אלמא אין דרך אכילה בכך דהתם מפסיק הסיב בין
דאמר רבא בפרק ערבי פסחים (פסחים דף קטו:) כרכן בסיב אף ידי מלה לא ילא אלמא אין דרך אכילה בכך דהתם מפסיק הסיב בין
המלה ובין בית הבליעה אבל הכא דלא מפסיק קא מיבעיא ליה: עד בה א אוברת אבון אבון. בפרק שלישי דמסכת שבועות (דף כט:) כל
העונה אמן כאילו מוליא שבועה מפיו ובפרק שבועת העדות (שם דף לו.) אמן יש בו קבלה יש בו שבועה ויש בו האמנת דברים: י אמן שלא אשמא. ירושלמי לא שהיה ר"מ אומר המים בודקין אותה מעכשיו אלא המים פקודים בה לכשתטמא המים בודקין אותה למפרע: